

Найменування суду до якого подається позовна заява:	Найменування суду першої інстанції Адреса суду
Позивач:	ПІБ, поштовий індекс, адреса місця проживання чи перебування, РНОКПП (або серія і номер паспорта), тел., ел. адреса / назва ю.о., поштовий індекс, адреса місцезнаходження, код ЄДРПОУ, тел., ел. Адреса, відомості про наявність кабінету в ЄСІТС
Представник позивача (за наявності):	Адвокат Неорода Алла Ігорівна , поштовий індекс, адреса місця проживання чи перебування чи здійснення діяльності, РНОКПП (або серія і номер паспорта), тел., ел. Адреса, відомості про наявність кабінету в ЄСІТС
Відповідач:	ПІБ, поштовий індекс, адреса місця проживання чи перебування, РНОКПП (або серія і номер паспорта), тел., ел. адреса / назва ю.о., поштовий індекс, адреса місцезнаходження, код ЄДРПОУ, тел., ел. Адреса, відомості про наявність кабінету в ЄСІТС
Ціна позову:	Сума стягнення (наприклад, 50 000 гривень)

ПОЗОВНА ЗАЯВА

про стягнення боргу

Виклад обставин, якими позивач обґрунтовує свої вимоги; зазначення доказів, що підтверджують вказані обставини.

Наприклад, 26.00.000 року о 13 годині 00 хвилини було складено розписку, відповідно до якої Прізвище ім'я по батькові (РНОКПП, дата народження) отримав в борг від Прізвище ім'я по батькові (РНОКПП, дата народження) грошові кошти на картковий банківський рахунок за №0000000000000000 відкритий у АТ «УНІВЕРСАЛ БАНК» в розмірі 50 00.00 гривень. Зобов'язувався повернути до 20.06.2026 року. Викладене підтверджується такими доказами: (тут варто перерахувати наявні документи).

Того ж дня, 26.00.000 року, після отримання від Прізвище ім'я по батькові (РНОКПП, дата народження) реквізитів банківської картки АТ «УНІВЕРСАЛ БАНК» № 0000000000000000, які він особисто надіслав позивачу в месенджері Telegram, він перерахував зі своєї банківської картки АТ КБ «ПРИВАТ БАНК» грошові кошти одним платежем на загальну суму 50 000 гривень, із відповідним призначення платежу: кошти

в надані в борг. Викладене підтверджується такими доказами: (тут варто перерахувати наявні документи).

Відповідні квитанції про переказ коштів — додаються. Особисто сам відповідач підтвердив та визнав факт отримання грошових коштів від позивача у листуванні. Листування — додається.

У погоджений строк, тобто у червні 2026 року, Прізвище ім'я по батькові (РНОКПП, дата народження) грошові кошти позивачу не повернув.

Надалі Прізвище ім'я по батькові (РНОКПП, дата народження) періодично виходив на зв'язок, визнавав наявність боргу та обіцяв повернути кошти, однак фактично жодного платежу на погашення боргу не здійснив. Зокрема, у вересні 2026 року в листуванні він визнав наявність боргу та обіцяв повернути його частинами. На підтвердження викладеному додаються листування сторін спору.

Згодом, позивачем було направлено засобами поштового зв'язку ПАТ «УКРПОШТА» цінний лист з описом вкладення трек №0000000000000000 вимогу (претензію) до відповідача щодо повернення коштів. Однак, відповідач ухилився від отримання листа та він повернувся до позивача оскільки одержувач відсутній за вказаною адресою. На підтвердження викладеному додається копія вимоги (претензії) з додатками, чек та опис вкладення цінного листа, відстеження листа.

Після вимоги позивача письмово зафіксувати зобов'язання та визначити конкретні строки повернення коштів Прізвище ім'я по батькові (РНОКПП, дата народження) припинив конструктивну комунікацію та почав систематично ігнорувати усі звернення. Усі подальші спроби позивача зв'язатися з ним також були повністю проігноровані.

Станом на момент пред'явлення позову відповідач не тільки не повернув кошти, а й тривалий проміжок часу вводив в оману позивача щодо їх повернення. Відразу після отримання грошових коштів сторона запевняла про те, що скоро їх поверне. Надалі відповідач вигадував різні причини, щоб не виконувати зобов'язання, наприклад, такі як проблема з відправленням, не встиг перерахувати тощо.

Позивач неодноразово зверталася з вимогою повернення коштів, відповідач дану вимогу не заперечував, а лише вказував на те, що найближчим часом віддасть усю суму або поверне частинами. Виходячи з викладеного слід дійти висновку, що відповідач визнає одержання грошових коштів й виникнення між ним та позивачем грошового зобов'язання. Викладене підтверджується скріншотами спілкування та звукозаписами розмов позивача та відповідача, які додаються до даної позовної заяви.

Таким чином, враховуючи фактичні обставини справи між сторонами виникло грошове зобов'язання, яке ні відповідач, ні позивач не заперечують. Із даного правовідношення слідує, що відповідач зобов'язаний повернути кошти у визначений спосіб і у відповідній грошовій одиниці. Однак, свідомо ухиляється від їх повернення позивачу.

Крім того, у ст. 625 Цивільного кодексу України встановлено механізм компенсації кредиторів матеріальних втрат, які виникають унаслідок невиконання боржником своїх грошових зобов'язань у визначені строки.

До прикладу, можна рохрахувати інфляційні втрати.

Інфляційні нарахування на суму боргу проведено згідно зі ст. 625 ЦК України.

Відповідно до ст. 625 Цивільного кодексу України боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора, зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення.

Інфляційні втрати розраховуються шляхом множення суми заборгованості на сукупний індекс інфляції за період прострочення платежу. При цьому сума боргу, яка виникла з 1 по 15 день відповідного місяця, індексується з врахуванням цього місяця, а якщо сума боргу виникла з 16 по 31 день місяця, розрахунок починається з наступного місяця. Аналогічно, якщо погашення заборгованості здійснено з 1 по 15 день відповідного місяця, інфляційні втрати розраховуються без врахування цього місяця, а якщо з 16 по 31 день місяця, то інфляційні втрати розраховуються з врахуванням даного місяця.

Розраховується за формулою:

$$[\text{Інфляційні нарахування}] = [\text{Сума боргу}] \times [\text{Сукупний індекс інфляції}] / 100\% - [\text{Сума боргу}]$$
 Де:

[Сума боргу] – сума простроченого боргу.

[Сукупний індекс інфляції] – добуток щомісячних індексів за відповідний період.

До прикладу, можна рохрахувати 3% річних розрахована згідно зі ст. 625 ЦК України.

Відповідно до ст. 625 Цивільного кодексу України боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора, зобов'язаний сплатити три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Розраховується за формулою:

$$[\text{Проценти}] = [\text{Сума боргу}] \times [\text{Процентна ставка (\%)}] / 100\% \times [\text{Кількість днів}] / [\text{Кількість днів у році}]$$

Де:

[Сума боргу] – сума простроченого боргу;

[Процентна ставка (%)] – проценти річних;

[Кількість днів] – кількість днів прострочення зобов'язання;

[Кількість днів у році] – кількість днів у календарному році.

Нормативно-правове обґрунтування.

Згідно ч.1 ст. 509 ЦК України зобов'язанням є правовідношення, в якому одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити на користь другої сторони (кредитора) певну дію (передати майно, виконати роботу, надати послугу, сплатити гроші тощо) або утриматися від вчинення певної дії (негативне зобов'язання), а кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов'язку.

Згідно із ст. 525 ЦК України - одностороння відмова від зобов'язання або одностороння зміна його умов не допускається, якщо інше не встановлено договором або законом.

Зважаючи на норми ч. 1 ст. 526 ЦК України визначено, що зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

Відповідно до ч. 2 ст. 526 ЦК України визначено, що виконання зобов'язань, реалізація, зміна та припинення певних прав у договірному зобов'язанні можуть бути зумовлені вчиненням або утриманням від вчинення однією із сторін у зобов'язанні певних дій чи настанням інших обставин, передбачених договором, у тому числі обставин, які повністю залежать від волі однієї із сторін.

Згідно із ч. 1 ст. 527 ЦК України передбачено, що боржник зобов'язаний виконати свій обов'язок, а кредитор - прийняти виконання особисто, якщо інше не встановлено договором або законом, не впливає із суті зобов'язання чи звичаїв ділового обороту.

Відповідно до ч. 2 ст. 527 ЦК України передбачено, що кожна із сторін у зобов'язанні має право вимагати доказів того, що обов'язок виконується належним боржником або виконання приймається належним кредитором чи уповноваженою на це особою, і несе ризик наслідків непред'явлення такої вимоги.

Відповідно до ч.1 ст. 598 ЦК України зобов'язання припиняється частково або у повному обсязі на підставах, встановлених договором або законом. Також варто зазначити, що на підставі ч.1 ст. 599 ЦК України зобов'язання припиняється виконанням, проведеним належним чином.

За юридичним походженням грошове зобов'язання, яке виникло між позивачем та відповідачем відноситься до позики. Адже, сторонами визнано те, що відповідач позичив грошові кошти у позивача. А відтак, у відповідача виник обов'язок щодо їх повернення. Відповідно до ст. 1046 ЦК України за договором позики одна сторона (позикодавець) передає у власність другій стороні (позичальникові) грошові кошти або інші речі, визначені родовими ознаками, а позичальник зобов'язується повернути позикодавцеві таку ж суму грошових коштів (суму позики) або таку ж кількість речей того ж роду та такої ж якості.

За своїми ознаками договір позики є реальним, оплатним або диспозитивно безоплатним, одностороннім, строковим або безстроковим. Відповідно до п.2 ч.1 ст. 1046 ЦК України договір позики вважається укладеним в момент здійснення дій з передачі предмета договору на основі попередньої домовленості.

При цьому виникнення зобов'язання сторони не заперечують, проте відповідач ухиляється від виконання грошового зобов'язання. Згідно з положенням, яке закріплено у ст. 625 ЦК України боржник не звільняється від відповідальності за неможливість виконання ним грошового зобов'язання.

Відповідно до ч.1 ст. 1049 ЦК України передбачено, що позичальник зобов'язаний повернути позикодавцеві позику (грошові кошти у такій самій сумі або речі, визначені родовими ознаками, у такій самій кількості, такого самого роду та такої самої якості, що були передані йому позикодавцем) у строк та в порядку, що встановлені договором.

Статтею 524 ЦК України визначено, що зобов'язання має бути виражене у грошовій одиниці України - гривні. Сторони можуть визначити грошовий еквівалент зобов'язання в іноземній валюті. Статтею 533 ЦК України встановлено, що грошове зобов'язання має бути виконане у гривнях.

Статтею 99 Конституції України встановлено, що грошовою одиницею України є гривня. При цьому Основний Закон не встановлює заборони щодо можливості використання в Україні грошових одиниць іноземних держав.

Тобто відповідно до чинного законодавства гривня має статус універсального платіжного засобу, який без обмежень приймається на всій території України, однак обіг іноземної валюти обумовлений вимогами спеціального законодавства України.

Щодо способів захисту прав позивача.

Відповідно до ч.1 ст.15 ЦК України, кожна особа має право на захист свого цивільного права у разі його порушення, невизнання або оспорювання.

З огляду на те, що ст. 55 Конституції України передбачено захист прав і свобод людини і громадянина, ч.1 ст. 16 ЦК України визначено право кожної особи на звернення до суду за захистом свого особистого майнового права та інтересу, позивачі звернулися до суду для захисту своїх порушених прав.

Позивач, звертаючись до суду, має обрати спосіб захисту, який буде відповідати кільком критеріям:

- ефективність, з урахуванням обставин кожної конкретної справи;
- реальність відновлення прав особи, яка звертається до суду;
- законність.

Як правило, суб'єкт порушеного права може скористатися не будь-яким, а цілком конкретним способом захисту свого права (постанова Великої Палати Верховного Суду від 22.08.2018 у справі № 925/1265/16). Застосування конкретного способу захисту цивільного права залежить як від змісту права чи інтересу, за захистом якого звернулася особа, так і від характеру його порушення, невизнання або оспорення. Такі право чи інтерес мають бути захищені судом у спосіб, який є ефективним, тобто таким, що відповідає змісту відповідного права чи інтересу, характеру його порушення, невизнання або оспорення та спричиненим цими діями наслідкам. Аналогічну правову позицію викладено, зокрема, у постанові Великої Палати Верховного Суду від 05.06.2018 у справі № 338/180/17, від 11.09.2018 у справі №905/1926/16 та від 30.01.2019 у справі № 569/17272/15-ц.

Таким чином, зважаючи, що матеріали справи містять докази, які підтверджують факт отримання коштів та невиконання відповідачем зобов'язання на день пред'явлення позову, позивач дійшов висновку, що дієвим способом захисту його порушеного права буде звернення до суду із позовної заявою про стягнення з відповідача грошових коштів.

Щодо підсудності. Відповідно до ст. 27 ЦПК України позови до фізичної особи пред'являються в суд за зареєстрованим у встановленому законом порядку місцем її проживання або перебування, якщо інше не передбачено законом. Таким чином, справа підсудна *Назва суду*, адже остання відома позивачу адреса відповідача: *повна адреса*.

У відповідності з п. 6 ч. 3 ст.175 ЦПК України повідомляю, що заходи досудового врегулювання спору вживалися, але до результату не призвели.

У відповідності з п. 7 ч. 3 ст.175 ЦПК України повідомляю, що заходи забезпечення доказів або позову до подання позовної заяви не вживалися.

У відповідності з п. 8 ч. 3 ст.175 ЦПК України повідомляю, що до цієї заяви додаються: навести перелік доказів, які додаються до позову.

У відповідності з п. 9 ч. 3 ст.175 ЦПК України повідомляю, що понесені мною витрати становлять: Сплачений судовий збір: 1067,96 гривень.

Щодо ціни позову та сплати судового збору.

Відповідно до п. 3 ч. 3 ст. 175 ЦПК України, позовна заява повинна містити зазначення ціни позову, якщо позов підлягає грошовій оцінці; обґрунтований розрахунок сум, що стягуються чи оспорюються. Відповідно до п. 1 ч. 1ст. 176 ЦПК України ціна позову визначається у позовах про стягнення грошових коштів - сумою, яка стягується.

Судовий збір сплачено відповідно до п.1 ч.2 ст. 4 Закону України “Про судовий збір”, який справляється за подання фізичною особою позовної заяви майнового характеру у співвідношенні 1 відсоток ціни позову, але не менше 0,4 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб та не більше 5 розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

Також варто зазначити, що відповідно до ч. 3 ст. 4 Закону України “Про судовий збір” визначено, що при поданні до суду процесуальних документів, передбачених частиною другою цієї статті, в електронній формі - застосовується коефіцієнт 0,8 для пониження відповідного розміру ставки судового збору. Так як в даному випадку подається позовна заява в електронній формі, через підсистему “Електронний суд”, позивач має право застосувати для сплати судового збору коефіцієнт 0,8 для пониження відповідного розміру ставки судового збору. Тому, розмір судового збору становитиме 1064,98 гривень.

У відповідності із п. 10 ч.3 ст.175 ЦПК України підтверджую, що позивачем не подано іншого позову (позовів) до цього ж відповідача (відповідачів) з тим самим предметом та з тих самих підстав.

На підставі викладеного, керуючись ст. ст. 175-177 ЦПК України, ст. ст. 1-3, 15,16, 526, 527, 599, 625 ЦК України, -

ПРОШУ:

1. Прийняти до розгляду дану позовну заяву та розгляд справи проводити у порядку спрощеного позовного провадження.

2. Стягнути з *Прізвище ім'я по батькові (РНОКПП, дата народження)* на користь *Прізвище ім'я по батькові (РНОКПП, дата народження)* грошові кошти, які були передані в борг згідно розписки в загальному розмірі 00000 гривень, з яких: сума

боргу становить — 00 000 грн., інфляційні нарахування — 00000 грн, 3% річних — 0000 грн.

3. Судові витрати по справі стягнути з *Прізвище ім'я по батькові (РНОКПП, дата народження)* на користь *Прізвище ім'я по батькові (РНОКПП, дата народження)*.

Додатки: згідно списку.

Позивач

ПБ

Дата